Care este rostul vieții?

O întrebare care schimbă direcția vieții

Există o întrebare pe care aproape fiecare om și-o pune măcar o dată: care este rostul vieții? De cele mai multe ori o lăsăm repede deoparte, pentru că pare prea mare sau prea abstractă. Și totuși, puține întrebări sunt atât de practice. Răspunsul pe care îl dăm, chiar și fără să-l rostim, hotărăște încotro ne îndreptăm timpul, puterea și dragostea. Iar atunci când primește un răspuns adevărat, întrebarea aceasta poate schimba direcția unei vieți întregi.

Același drum pentru toți

Parcursul existenței umane urmează, în linii mari, același tipar. Venim pe lume, trecem prin anii copilăriei și ai formării, ne pregătim pentru viață prin educație și experiență, apoi intrăm în ritmul responsabilităților de zi cu zi. Muncim pentru a ne asigura existența, întemeiem o familie, creștem copii, ne bucurăm de nepoți și căutăm momente de împlinire și fericire. Unii cunosc mai multe bucurii, alții se confruntă cu greutăți și dezamăgiri. Indiferent însă de drumul fiecăruia, viața pare să ducă inevitabil spre același punct final: mormântul.

Țeluri sau rost?

Într-o perspectivă limitată la viața de pe pământ, mulți ajung să creadă că rostul vieții este să profităm la maximum de prezent și să atingem un nivel de trai cât mai confortabil. Succesul material, siguranța financiară, avansarea în carieră, concediile și diversele plăceri devin criteriile după care ne măsurăm împlinirea. Societatea de astăzi este orientată spre satisfacția imediată, iar întrebările mari despre originea omului, scopul existenței și destinul lui veșnic sunt ignorate sau lăsate pe mai târziu.

Toate acestea sunt însă țeluri, nu un rost. Un țel este ceva ce vrei să obții; rostul este motivul pentru care exiști. Țelurile se schimbă odată cu vârsta: la douăzeci de ani vrei o diplomă, la treizeci o casă, la cincizeci liniște, la șaptezeci sănătate. Poți să-ți atingi toate țelurile și să nu știi totuși pentru ce trăiești.

De aceea, chiar și atunci când omul și-a îndeplinit multe dintre planuri, în momentele de liniște revine aceeași întrebare: „Asta este tot ce înseamnă viața?” Simpla prezență a acestei întrebări arată că, dincolo de nevoile materiale și de bucuriile trecătoare, inima omului caută un sens mai adânc, un scop care să treacă dincolo de limitele scurtei sale vieți pe pământ.

Ce rămâne când totul se clatină

Întrebarea devine apăsătoare mai ales atunci când lucrurile pe care ne-am sprijinit încep să se clatine: un diagnostic grav, pierderea unui om drag, o afacere care se prăbușește, o căsnicie destrămată, singurătatea bătrâneții. În astfel de clipe se vede ce a fost doar țel și ce a fost rost. Țelurile se pot prăbuși, iar dacă viața noastră s-a sprijinit numai pe ele, se prăbușește odată cu

ele. Cine știe pentru ce trăiește are însă ceva care rămâne în picioare.

Tot atunci ies la suprafață și întrebările pe care rareori le rostim. De ce îmbătrânim? De ce ne îmbolnăvim și murim? Este aceasta doar o lege oarbă a naturii sau urmarea unei realități mai adânci? Suntem simpli „consumatori de timp", ființe care apar pentru scurtă vreme, trăiesc și apoi dispar fără urmă? Ce rost are să ne naștem, să trăim șaptezeci sau optzeci de ani și să ne bucurăm de realizările noastre, dacă totul se încheie la mormânt?

Și mai departe: ce se întâmplă cu omul după moarte? Este moartea un sfârșit definitiv sau o trecere spre o altă formă de existență? A făcut ea parte de la început din ordinea creației sau a apărut abia atunci când omul s-a despărțit de Dătătorul vieții? Iar dacă există o viață veșnică, de o calitate incomparabil mai înaltă decât cea pe care o cunoaștem, este firesc să ne întrebăm dacă intrarea în ea nu presupune o pregătire. Așa cum nimeni nu poate ocupa o funcție importantă fără să îndeplinească anumite condiții, poate omul, așa cum este acum, să intre direct într-o asemenea viață? Sau are nevoie mai întâi de o schimbare profundă, care să-l facă potrivit pentru ea?

Răspunsul care schimbă direcția

Ca să putem răspunde la toate aceste întrebări, trebuie să aflăm mai întâi pentru ce existăm. Abia apoi vom înțelege locul morții în viața omului și planul lui Dumnezeu pentru noi. Iar răspunsul depinde, la rândul lui, de o întrebare și mai veche: suntem aici din întâmplare sau cu o intenție? Dacă existența noastră este rezultatul întâmplării, cuvinte precum scop, destin sau sens ultim nu mai au pe ce să se sprijine; ne rămân doar țelurile, iar ele se opresc la mormânt. Dacă însă lumea și viața au fost create cu o intenție, atunci rostul nostru nu trebuie inventat, ci descoperit, iar el poate fi aflat doar de la Cel care ne-a adus la existență.

Biblia spune că Dumnezeu „a pus în inima lor gândul veșniciei" (Eclesiastul 3:11). Setea aceasta după ceva mai mult, pe care niciun țel atins nu o potolește, este semnul că am fost făcuți pentru mai mult.

Un răspuns adevărat la întrebarea despre rostul vieții nu adaugă încă un țel pe lista noastră, ci schimbă direcția întregii liste. Vom munci, vom iubi, vom crește copii și ne vom bucura în continuare de viață, dar vom ști pentru ce. Iar atunci când totul se clatină, rămâne ceea ce nu se clatină: Cel care ne-a creat și scopul pentru care ne-a creat. De aceea merită să nu lăsăm întrebarea deoparte, ci să o urmăm până la capăt.

Poate ai căutat mult timp răspunsul la întrebarea pentru ce trăiești. Poate ai primit tot atâtea răspunsuri câte uși religioase ai deschis, iar fiecare te-a lăsat mai nedumerit decât înainte. Pentru cei care nu se mai mulțumesc cu răspunsuri pe jumătate și vor să afle adevărul, oricât i-ar costa, organizăm periodic în Alba Iulia întâlniri de trezire a inimii. Acolo deschidem Scriptura și căutăm împreună scopul pentru care Dumnezeu ne-a creat. Promisiunea Lui este pentru tine: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima" (Ieremia 29:13). Ne poți suna la 0744 574 711 sau ne poți scrie la contact@scopulvietii.ro.

Sursa: *Care este rostul vieții?* — Scopul Vieții
scopulvietii.ro/articole/care-este-rostul-vietii